

ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗ

(Πρόταση επί του «Εθνικού Προγράμματος Μεταρρυθμίσεων 2008-2010, στο πλαίσιο της στρατηγικής της Λισαβόνας»)

Βιώνουμε σε παγκόσμιο επίπεδο αλλά και στην Ελλάδα μια περίοδο οικονομικής και κοινωνικής κρίσης.

Είναι τα αποτελέσματα της νεοφιλελεύθερης πολιτικής, της απελευθέρωσης των αγορών μέσα από την παγκοσμιοποίηση με μοναδικό γνώμονα το υπερκέρδος.

Δημιουργήθηκαν κοινωνικά προβλήματα, μεγάλες κοινωνικές ανισότητες, ανατροπές εργασιακών σχέσεων και αφαίρεση εργασιακών και δημοκρατικών δικαιωμάτων. Ο ρόλος του κράτους άλλαξε, η Δημόσια Διοίκηση υποβαθμίστηκε.

Στον Ευρωπαϊκό χώρο μετά από μια περίοδο επικράτησης του κράτους πρόνοιας, το κοινωνικό μοντέλο αλλάζει και η πολιτική ανασυγκρότησης του κεφαλαίου κυριαρχεί.

Ακρίβεια, ανεργία, στρεβλή ανάπτυξη, οικολογική σπατάλη, ελαστικές σχέσεις εργασίας είναι οι επιπτώσεις αυτής της μεταβολής.

Οι περίφημες «μεταρρυθμίσεις», σε όλα τα επίπεδα ουσιαστικά δε γίνονται για την βιώσιμη ανάπτυξη και την κοινωνική συνοχή, αλλά για την προώθηση των δυνάμεων της αγοράς και του κέρδους.

Με όχημα την ανταγωνιστικότητα οδηγούμαστε σε σύγκρουση των δυνάμεων της αγοράς με τις δυνάμεις της εργασίας.

Οι κοινωνικές δυνάμεις αναζητούν λύσεις, αναζητούν ένα άλλο κοινωνικό μοντέλο που το κράτος θα έχει τον ρυθμιστικό του ρόλο με στόχο τον επαναπροσδιορισμό στη σχέση «Κινήματος – Διακυβέρνησης» και «Κράτους – Κοινωνίας – Πολίτη».

Το κράτος θα έχει ρόλο όχι μόνο μέσα από την φορολογική πολιτική για τη δίκαιη αναδιανομή του εισοδήματος αλλά και της αναδιανομής της κοινωνικής ιδιοκτησίας.

Είναι ο ρόλος του κοινωνικού κράτους με ανάπτυξη των κοινωνικών δαπανών για Παιδεία, Υγεία, Πρόνοια, με μια Δημόσια Διοίκηση αποτελεσματική, λειτουργική και ποιοτικά αναβαθμισμένη.

Πρέπει να σχεδιάσουμε ένα νέο μοντέλο διακυβέρνησης κοινωνικά αποδεκτό, ισχυρό, δίκαιο.

Οι Δημόσιες πολιτικές δεν θα αφορούν μόνο όσους απευθύνονται στη Δημόσια Διοίκηση σαν πελάτες αλλά θα αφορούν όλη την κοινωνία, θα έχουν ευρύτερη εμβέλεια.

Οι δημόσιες πολιτικές πρέπει να λύνουν τα προβλήματα προγραμματισμού και ελέγχου, τα προβλήματα διαχείρισης του ανθρώπινου δυναμικού και της υπηρεσιακής γνώσης, τα προβλήματα ποιότητας των δομών και των διαδικασιών της Δημόσιας Διοίκησης.

Έχουμε κατ' επανάληψη αναφερθεί στην πολυνομία, την γραφειοκρατία, την έλλειψη υποδομών και σύγχρονων τεχνολογιών που επικρατούν στις Δημόσιες Υπηρεσίες στην Ελλάδα. Παθογένειες που ταλαιπωρούν όσους εργάζονται στις Δημόσιες Υπηρεσίες αλλά και όσους είναι χρήστες αυτών των Υπηρεσιών, είτε είναι επιχειρήσεις, είτε είναι απλοί πολίτες.

Μια φιλόδοξη πρόταση εκσυγχρονισμού της Δημόσιας Διοίκησης ενταγμένη στο Εθνικό Πρόγραμμα Μεταρρυθμίσεων 2008-2010 στο πλαίσιο της στρατηγικής της Λισαβόνας, θα πρέπει πρώτα και κύρια να αναδεικνύει την πολιτική βούληση σε σχέση με την αυτοτέλεια, την αποκέντρωση, την αξιοκρατία, τη δημοκρατία στο χώρο της Δημόσιας Διοίκησης.

Η πολιτική ομηρία, ως λάφυρο του νικητή των εκλογών, οι πελατειακές σχέσεις από την ημέρα διορισμού μέχρι την ημέρα συνταξιοδότησης, δεν μπορούν να εξασφαλίσουν συνέχεια και συνοχή στη λειτουργία της.

Οι μέχρι σήμερα ασκούμενες πολιτικές δεν συνδυάζουν αρμονικά τη δημοκρατία με την αποτελεσματικότητα, δεν φέρνουν τον πολίτη κοντά στην εκτελεστική εξουσία, δεν επιτρέπουν τον έλεγχο και την διαφάνεια στις συναλλαγές.

Οι ιδιωτικοποιήσεις, η μεταφορά ρόλων και πόρων σε ιδιώτες, π.χ. Σ.Δ.Ι.Τ., οι περικοπές κοινωνικών δαπανών και δαπανών υποδομών, η μισθολογική αναρχία και υποβάθμισης των εργαζόμενων με παράλληλη κοινωνική απαξίωση θα οδηγήσει σε συρρίκνωση, ανασφάλεια και κατάρρευση.

Για την αντιστροφή αυτής της κατάστασης και με την ευκαιρία προτάσεων πάνω στο σχέδιο μεταρρύθμισης 2008-2010, μπορούμε να προτείνουμε:

1. Γενικευμένη εισαγωγή αξιολόγησης πολιτικών και δραστηριοτήτων της διοίκησης ως προς τους στόχους και χρόνους υλοποίησης.
2. Προοδευτική χρήση του σχεδιασμού, όχι μόνο σε ό,τι αφορά στις επιδιώξεις των οικονομικών, κοινωνικών και περιβαλλοντικών πολιτικών, αλλά και στις επιδιώξεις σχετικά με την καλύτερη δυνατή εξυπηρέτηση της κοινωνίας (πολίτη, επιχείρηση).

3. **Ορθολογική οργάνωση** σε συνδυασμό με την αξιοποίηση των νέων τεχνολογιών και την εισαγωγή της ηλεκτρονικής διακυβέρνησης.
4. **Αναβάθμιση των γνώσεων** και διεύρυνση της δυνατότητας λήψης πρωτοβουλιών με αυξημένο αίσθημα ευθύνης από τους εργαζόμενους.
5. **Εφαρμογή των αρχών** της καλής νομοθέτησης και μείωσης της γραφειοκρατίας.
6. **Δράσεις βελτίωσης** των πολιτικών διαχείρισης του ανθρώπινου δυναμικού, αναβάθμιση των ικανοτήτων, δεξιοτήτων, επιμορφωτική διαδικασία, **οικονομική αναβάθμιση των εργαζόμενων στις Δημόσιες Υπηρεσίες, μέσα από ένα νέο ενιαίο μισθολόγιο.**
7. **Διαφάνεια στην οικονομική διαχείριση** και εξορθολογισμός των εσόδων και δαπανών με μέτρα άμεσης εφαρμογής όπως π.χ. προϋπολογισμό βάσει προγράμματος, διπλογραφικό σύστημα, αρχές ενιαίου ελέγχου, ηλεκτρονική διακυβέρνηση, αδιάβλητες διαδικασίες σε όλα τα επίπεδα.
Απαιτούνται αυστηροί κανόνες διαφάνειας και υγιούς συμπεριφοράς σε όσους υπηρετούν τους θεσμούς, σε όσους είναι στη λειτουργία της κρατικής μηχανής. **Επιβάλλεται η θωράκιση των διαδικασιών του «πόθεν» και του «έσχατος».**

Σε ζητήματα ηθικής τάξης δεν χωρούν ΣΥΜΒΙΒΑΣΜΟΙ.

Η εμπειρία των Ολυμπιακών Αγώνων έδειξε ότι οι εργαζόμενοι στις Δημόσιες Υπηρεσίες έχουν τις ικανότητες και τις δυνατότητες να στηρίξουν την ποιοτική λειτουργία της Δημόσιας Διοίκησης, αρκεί να υπάρξει η ανάλογη πολιτική βούληση.

Οι κοινωνικοί φορείς και η Α.Δ.Ε.Δ.Υ. οφείλουν να ανοίξουν ένα δημόσιο διάλογο για το θέμα, να κατατεθούν απόψεις για ένα νέο μοντέλο διακυβέρνησης.

Ο διάλογος θα συμπεριλάβει και την ανάπτυξη των δομών του κράτους και κύρια την περιφερειακή του συγκρότηση.

Ο στόχος θα είναι: Μια ισχυρή, απλή, φιλική, λειτουργική κρατική μηχανή, που θα είναι αποφασιστικός παράγοντας για την ανάπτυξη της χώρας.

Αθήνα, 23 Σεπτεμβρίου 2008

Με συναδελφικούς χαιρετισμούς

Η Γραμματεία της Π.Α.Σ.Κ.-Δ.Υ.